

Arbejdsmarkedsstyrelsen
Holmenes Kanal 20
1016 København K

Mail: ams@ams.dk

Høringssvar til Lov om ændring af lov om sygedagpenge (Udvidelse af arbejdsgiverperioden)

KL har den 17. november 2010 via Beskæftigelsesrådet fået Lov om ændring af lov om sygedagpenge (Udvidelse af arbejdsgiverperioden) i høring med høringsfrist den 24. november 2010.

Lovforslaget er en del af aftalen om finansloven for 2011 samt en del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen om genopretning af dansk økonomi, maj 2010.

KL har følgende sekretariatsbemærkninger til lovforslaget og der tages forbehold for efterfølgende bemærkninger, da der på grund af den meget korte høringsfrist ikke været mulighed for politisk behandling.

KL har ingen bemærkninger til udvidelsen af arbejdsgiverperioden, men har dog tekniske bemærkninger til udmøntningen, som kan læses nedenfor.

KL har bemærkninger til de økonomiske konsekvenser. Det fremgår af lovforslagets § 4, at de kommunale merudgifter som følge af lovforslaget ikke skal indgå i bloktilskuddet.

KL mener for det første, at lovforslagets § 4 bryder med det grundlæggende princip om, at kommunerne tilføres den nødvendige finansiering, når der vedtages nye udgiftskrævende love.

For det andet hænger lovforslagets § 4 dårligt sammen med den styringsdagsorden, der står helt centralt i kommunerne i disse år. Lovforslaget overvælter udgifter på kommunerne uden at sikre tilstrækkelig finansiering hertil, hvilket gør det meget vanskeligt for kommunerne at sikre budgetoverholdelse. Dette er særligt uheldigt på et tidspunkt, hvor kommunerne underlægges sanktioner, herunder på regnskabet.

Den 24. november 2010

Jnr 02.24.06 K04
Sagsid 000223660

Ref MSR
msr@kl.dk
Dir 3370 3526

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/3

For det tredje er det KL's holdning, at det er udtryk for en inkonsistent anvendelse af DUT-principperne, at kommunerne ikke sikres finansiering til øgede arbejdsgiveromkostninger, som følge af lovforslaget. Da den arbejdsgiverfinansierede periode i 2008 blev udvidet fra 15 til 21 dage (LCP 229), blev der sikret finansiering af kommunernes udgifter som arbejdsgiver. Tilsvarende har kommunerne tidligere oplevet negative DUT-reguleringer, som følge af, at kommunerne som arbejdsgiver er blevet fritaget for opgaver. Dette gjaldt bl.a. i 2005, da der skete en ophævelse af underretningspligten i skattekontrolloven, som indebar mindredgifter til udsendelse af oplysningssedler til egne medarbejdere. Denne lovændring medførte en reduktion i bloktilskuddet.

KL mener derfor, at det er uacceptabelt, at kommunerne ikke sikres finansiering til de nye udgifter, som følger af den udvidede arbejdsgiverfinansierede periode.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Anmeldelsesfrist

Det fremgår af lovforslaget, at man ikke ønsker at ændre på anmeldelsesfristen på 4 uger ud fra det argument, at man ikke vil forkorte det tidsrum kommunerne har til at iværksætte en aktiv sygeopfølgning.

Hvis man fastholder dette argument, bør man se på lønmodtagerens anmeldelse over for kommunen. Det fremgår af sygedagpengelovens § 38, stk. 1, at en lønmodtager skal anmelde fraværet senest en uge efter første fraværsdag eller senest en uge efter, at udbetalingen fra arbejdsgiveren er ophørt. Med de nuværende regler for arbejdsgiverperioden betyder det i praksis, at lønmodtageren skal anmelde fraværet senest 4 uger efter første fraværsdag. Men en ændring af arbejdsgiverperioden fra 21 til 30 kalenderdage, vil betyde, at de lønmodtagere, der efter arbejdsgiverperioden ikke får udbetalt løn under fraværet, efter de nye regler skal have anmeldt fraværet senest på dag 37, regnet fra 1. fraværsdag. Dette vil i praksis betyde en forsinkelse på op til 9 dage. KL foreslår derfor, at der ændres på lønmodtagerens anmeldelsesfrist, således at kommunens mulighed for at iværksætte en aktiv sygeopfølgning ikke forsinkes.

En udvidelse af arbejdsgiverperioden uden at ændre på anmeldelsesfristen for arbejdsgivere vil medføre administrativt merarbejde for kommunernes ydelsekontorer. Det skyldes, at arbejdsgiverne med lovforslaget vil have pligt til at anmelde sygefravær over 21 kalenderdage til kommunen senest 4 uger efter første fraværsdag, på trods af, at de først er berettiget til sygedagpenge fra dag 31. Det vil i praksis betyde, at kommunerne vil modtage anmeldelser, hvor lønmodtageren når at blive raskmeldt inden dagpengerektens indtræden. Der vil unødigt blive udsendt oplysningsskemaer til lønmodtagere, som er blevet

raskmeldt. Dette er til gene for borgeren og spild af tid og penge for kommunen. Endvidere skal kommunens ydelseskontorer ind og stoppe disse sager, således at der ikke igangsættes et opfølgingsforløb i jobcentret. Det ville have været ønskeligt med en længere høringsperiode for at kunne analysere konsekvenserne for arbejdsgangen i ydelseskontorerne.

Hvis man fastholder lovforslaget, skal man se på formuleringen af sygedagpengelovens § 59, stk. 3, som omhandler anmeldelse af refusionskrav. Heraf fremgår det, hvis arbejdsgiveren ikke har anmeldt sygefraværet senest 4 uger efter 1. fraværsdag, kan der alene ydes refusion for det tidsrum, hvor sygefraværet er anmeldt. Dette hænger ikke sammen med at udvide arbejdsgiverperioden til 30 dage.

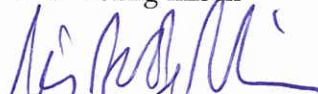
Det fremgår ikke af lovforslagets oversigt over økonomiske og administrative konsekvenser, at der vil være en medudgift for kommunerne, som følge af sygedagpengelovens § 31. Det fremgår af § 31, at kommunerne overtager udbetalingen af sygedagpenge i de tilfælde, hvor lønmodtagerens ansættelsesforhold ophører. Det er et krav, at lønmodtageren opfylder beskæftigelseskravet. Med en udvidelse af arbejdsgiverperioden til 30 dage, vil der være en merudgift for kommunerne for de lønmodtagere, der falder ind under § 31, idet der ikke er 100 pct. statsrefusion på de sidste 2 dage. KL forventer, at kommunerne kompenseres for denne merudgift.

Ændringer til § 56

Det fremgår af lovforslaget, at § 56, stk. 2, nr. 3 i sygedagpengeloven ændres. Den gældende bestemmelse angiver, at en arbejdsgiver kan *indgå* en såkaldt § 56-aftale, hvis arbejdsgiveren "... under det bestående arbejdsforhold allerede har udbetalt sygedagpenge eller løn i 21 kalenderdage for samme lidelse inden for de seneste 12 måneder før indlæggelsen eller behandlingen."

KL anbefaler, at man ikke ændrer § 56, stk. 2, nr. 3 til det foreslåede. Årsagen er den, at § 56-aftaler er med til at fastholde personer på arbejdsmarkedet, der som følge af kronisk sygdom har mange (enkeltstående) fraværsdage. Hvis man udvider betingelsen (antallet af sygefraværsdage) for indgåelse af en aftale fra 21 til 30 kalenderdage, vil det betyde, at der er færre, der kan indgå en sådan aftale. Det anbefales i stedet, at man går den anden vej og nedsætter antallet af dage i § 56, stk. 2, nr. 3.

Med venlig hilsen

Niels Arendt Nielsen

Mette Schwebs